

syn føre til det Samme; thi ude paa Landet er det jo meget lettere for Pleieforsældre at gaa til Sogneraadetsformanden og bede sig fritaget for Tilsyn end at gaa til Herredsfogden eller at skrive derind, idet jo ikke Alle ere saa skrivedygtige. Det er meget nemmere for dem, der bo paa Landet, at henvende sig til Sogneraadetsformanden end at henvende sig inde i Byen. Derfor holder jeg paa, at der i Stedet for Politiet skal staa Kommuneraadet.

Jeg skal endnu blot gjøre en Bemærkning. Det ærede Medlem, der sidst talte, jagde, at han mente, at Landsthinget ved denne Foranstaltning, ved Politiet, havde tænkt paa Gendarmerne. Jeg vil dertil sige, at det tror jeg dog ikke. Jeg synes ikke, der er fremført nogen Ytring i Landsthinget eller i Betænkningen, der i det Hele kunde lede os til at tro, at dette Gendarmehensyn skulde spille en Rolle her, og saa længe der ikke er det, synes jeg heller ikke, man er berettiget til at underlægge Landsthinget saadanne Motiver. Dermed skal jeg saa slutte; jeg antager, der vil blive nedsat et Udvalg, og saa vil man jo der faae Leilighed til at fremkomme med de nærmere Ytringer, man ellers maatte finde Anledning til med Hensyn til denne Sag.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal først forudstikke den Bemærkning, at i Landsthinget var alle Parter enige om at stemme for det foreliggende Forslag, ikke blot Høire, men ogsaa den Part af Landsthinget, der er Meningsfæller med den første ærede Taler i Dag. Man hentyes fra begge Sider at være enige om, at det er magtpaaliggende at faae nogle Bestemmelser om dette Forhold, selv om man maatte slaa Noget af hver især paa sine Forordninger, idet man erkjendte, at en Ordning, selv om den ikke gik stemmede med, hvad man ønskede sig, i alt Fald vilde være bedre, end den nuværende Tingenes Tilstand. Særlig skal jeg erindre om, at § 11, der bestemmer, at Loven kun skal gjælde til 1ste April 1895, skyldes et Forslag, som netop fremkom fra den Side i Salen, til hvilken den første ærede Taler i Dag hører, og naar man fra den anden Side gik ind paa den, saa var det, fordi man vilde være imødekommende. Jeg yttrede jo, at jeg egentlig helst vilde være fri for den Bestemmelse — i den Henseende kan jeg være i Overensstemmelse med den første ærede Taler i Dag — eller at jeg i alt Fald helst ønskede den indskrænket til, at Loven skulde revideres om 5 Aar, hvilket er noget Andet, end at den skal træde ud af Kraft, naar de 5 Aar ere omme, og man

ikke bliver enig om en anden Lov. Men jeg mente, man kunde slaa sig til Ro med Bestemmelsen, fordi jeg tænkte mig, at man, for saa vidt Loven blot virkede nogenlunde heldig, ikke vilde lade den dø, men at man vilde sørge for, at den enten blev fornyet, eller noget Andet sat i Stedet, naar de 5 Aar vare omme. Saaledes er i alt Fald Sammenhængen med denne Bestemmelse, og efter hele Stillingen holder jeg altsaa ikke paa den. Skulde man her i Thinget ønske at faae den ud, saa skal det ikke fra min Side møde nogen Hindring, og jeg tror ogsaa at kunne paastaa, at det heller ikke vil møde Modstand fra Flertallet i det andet Thing.

Det, som jeg tror, har virket en hel Del ind paa Landsthingets Stilling i denne Sag, og maaste paa enkelte Punkter i Forslaget har fremkaldt nogen Forvirring, om jeg maa udtrykke mig saaledes, det er dette, at man baade i Kraft af Udvalgsmedlemmernes Erfaring i dette Punkt og ogsaa i Kraft af nogle Ytringer fra Kjøbenhavns Magistrat, som jeg har ladet optage i Anmærkningerne til Lovforslaget, har faaet den Overbevisning, at den Regel, at Kommuneraadet skal vælge Tilsynsmænd, og altsaa i det Hele taget være den, som staar som Overautoritet i disse Anliggender, aldeles ikke passer for Kjøbenhavn, og som man har ment, i alt Fald heller ikke for de større Kjøbstæder. For Kjøbenhavn passer den aldeles ikke, idet det jo nemlig rent afsæt fra det Ubestemte ved, hvad man forstaaer ved Kommuneraadet — hvorved man jo vel for Resten nærmest maatte forstaa Borgerrepræsentationskabet — maa erkjendes, at en saadan større Forsamling her i Byen aldeles ikke har det Personalkjendskab, som der udfordres. I en By som Kjøbenhavn og maaste ogsaa i de større Kjøbstæder er der Ingen, der har eller med Lethed kan skaffe sig alle de Oplysninger om personlige Forhold, som i denne Henseende ere nødvendige, undtagen Politiet eller de Autoriteter, der staa i nær Forbindelse med Politiet. Medlemmerne af Borgerrepræsentationen og Medlemmerne af Magistraten kunne ikke skaffe sig disse Oplysninger; deres egen personlige Bekjendtskabskreds er naturligvis snæver i Forhold til Forholdenes Størrelse her i Byen, og meget ofte vil den heller slet ikke findes i den Skære, som her er Tale om. Skal man altsaa her ikke gaa helt i Blinde, da er det nødvendigt at benytte sig af den Hjælp, der kan gives fra Politiets Side. Naar Tilsynet altsaa her er henlagt under Sundhedskommisjonen, saa maa det jo erindres, at dette tildels vil sige det Samme som under Politiet, idet jo nemlig